

**Мої враження від відвідування
Національного художнього музею України**

студентки 3 курсу, кафедри ФЛТ

Ящук Марії Валентинівни

Я майже ніколи не звертала увагу на українське художнє мистецтво, завжди надаючи перевагу працям іноземних митців, проте, відвідавши національний художній музей України я змінила свої погляди.

Серед усіх експонатів Національного художнього музею мою увагу привернули безліч робіт. Я була вражена від побаченого...

В залі українського живопису XIX-початку XX століття мене найбільше вразили роботи Петра Нілуса «Відпочинок» та «В парку». Це чудові картини, в яких Нілус з особливою ретельністю зображував предметні реалії інтер'єрів, які так виразно розкривають характер їхніх власників. Також в цьому залі я звернула увагу на картини відомого українського художника, грецького походження Кириака Костанді : «Сонячний день» та «Гуси» , визначальним фактором яких було сонячне світло з багатством його кольорових рефлексів.

Петро Нілус «Відпочинок»

Петро Нілус «В парку»

Кириака Костанді «Сонячний день»

Кириака Костанді «Гуси»

Проте найбільший вплив все ж таки справив трагізм зображений на картині Константина Трутовського «Хворий». На мій погляд це один з найдраматичніших творів у живописній спадщині музею. З картини постає сповнений глибокого трагізму образ смертельно хворого молодого селянина, за яким доглядає його старенька сліпа матір. Трагізм зображеної сцени підсилюється деталями інтер'єру: в хаті майже відсутні меблі, на єдиному, збитому з дощок ослоні, стоїть старе погнуте відро, лежать кілька картоплин та якийсь лахміття. На догляд старої залишене й маленьке дитинча. Заплакане, воно безпорадно стоїть посеред хати. Кожна деталь у картині ретельно

вивірена і несе в собі важливе смислове навантаження, акцентуючи на цьому увагу глядача, а характерові зображеної сцени відповідає колорит, в якому домінують приглушені сірувато-коричневі тони.

Константин Трутовський «Хворий»

Щодо робіт українського живопису ХХ ст. мені сподобались картини Олександра Мурашко, безпосередньо про якого я дізналась від працівників музею як про найяскравішу постать в українському малярстві, розквіт таланту якого співпав з появою нових спрямувань в європейському мистецтві, таких, скажімо, як модерн. На його картині «Продавщиці квітів», (1917) внутрішній лад образів злився воедино з гармонією живописною, масивами площин узагальненого кольору.

Олександр Мурашко «Продавщиці квітів»

Серед виставлених робіт в залі мені дуже сподобався твір Євгена Волобуєва «Ранок» 1954 року. В ньому присутні ознаки конкретного часу, далеких вже 1950-х років і глобальна позачасовість. Весна, свіже повітря, ніжне сонячне світло на таких незабутніх київських вулицях. Його майстерний живопис немов би ховається за враженнями, емоціями і відчуттями.

Євген Волобуєв «Ранок»

Загалом після відвідування музею у мене склалося чудове враження про українську художню культуру, я навіть не очікувала, що

мені так сподобаються творчі доробки наших співвітчизників. Я побачила сотні прекрасних досконалих витворів мистецтв і зрозуміла, що пишаюся нашими українськими митцями і вважаю, що їх картини варті уваги не лише українців, а й всього світу!